

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

**ДО
Г-ЖА ДЕСИСЛАВА ТАНЕВА
МИНИСТЪР НА ЗЕМЕДЕЛИЕТО
И ХРАНИТЕ**

48

11

ПИТАНЕ

от

**Румен Йончев и Явор Хайтов,
народни представители от ПГ Български демократичен център**

На основание чл. 90, ал. 1 от Конституцията на Република България и чл. 94 от Правилника за организацията и дейността на Народното събрание, внасяме питане

ОТНОСНО: Политиката и стратегията на МЗХ за развитието на сектор лозарство и винарство и изключването на винените лозя и виненото грозде от обхвата на т.нар. „чувствителни сектори“ на Мярка 4 „Инвестиции в материални активи“ от Програмата за развитие на селските райони за периода 2014 – 2020 г.

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО МИНИСТЪР,

Лозарството и винарството в България имат дълбоки хилядолетни традиции и история. От древността, виното е основен обект на търговия и символ на стопанското благополучие на нашите територии. В модерни времена, винопроизводството постепенно възстановява своите позиции на основен сектор в отрасъла земеделие и на водещ продукт по отношение на експорта на страната. Въпреки огромните трудности и загубата на пазари по време на раздържавяването и прехода към пазарно стопанство, винарството остава изключително важна част от българската икономика. Това се дължи преди всичко на естествените дадености на българската природа, на традициите от миналото, но и на сериозните перспективи и възможности, които предлагат разширяващите се международни пазари.

България отдавна е обявила лозарството и винопроизводството за основен икономически и селскостопански приоритет. Виното, наред с розовото масло и киселото мляко, са експортните емблеми на страната, трайно са свързани с националния туристически продукт и съставляват неразделна част от глобалния имидж на България. В тази връзка е особено важно провеждането на координирана и целенасочена стратегия и политика за укрепване и развитие на този отрасъл на земеделието. Българското винопроизводство е изложено на редица неблагоприятни фактори като ожесточената конкуренция на международните пазари, където доминират продуктите с ниска себестойност от новия свят, протекционистичните и рестриктивни мерки на редица страни за ограничаване на достъпа до пазара и липсата на адекватно позициониране и реклама на българската продукция по света. Същевременно, във вътрешен план, секторът е изложен на силен пазарен натиск от евтин внос, в сферата на земеделското производство е поставен в конкурентен сблъсък с далеч по-печеливши и

конкуrentни производства, площите с лозя отново намаляват и суровинната база за винопроизводството е поставена под въпрос.

Естествено, основен инструмент за провеждане на политика за подпомагане на винопроизводството в днешни времена е Програмата за развитие на селата и селските райони и съответните мерки за подпомагане на отделните сектори. В същото време, с новоприетите наредби по ПРСР, които изключват лозарството и винарството от приоритетните сектори, се поставя на карта целия отрасъл, даващ хляб на над 200 000 български граждани, пряко или косвено заети в него. Решението на УС на ДФЗ, което се надяваме да е плод на недомислие, идва на фона на фалиращи винпроми и изби, смазани от господството на сивия сектор и на фона на прогресивно намаляващите площи, засадени с винено грозде. Европейското финансиране е единствената глътка въздух за винопроизводителите, но с наредбите към Подмярка 4,1 и 4,2, държавата ги лишава от възможност да бъдат конкурентноспособни на европейския и световен пазар. Тази констатация важи както за големите винопроизводители, обработващи хиляди декари с лозя, така и дребните стопани с по 1, 5 и 10 или 50 дка, които губят възможност да създадат собствени малки изби и да представят уникалните вина на българските региони.

Няма да е пресилено да кажем, че наредбите към Мярка 4 от ПРСР открито дискриминират целия винен сектор и дълбоко противоречат на заявеното намерение за насърчаване на трудоемките производства, които имат сериозен социален и икономически ефект върху селските райони. В същото време е факт, че българите сме на опашката на ЕС по консумация на вино, въпреки необходимостта да се увеличи този дял за сметка на твърдия алкохол. Освен че трудно може да се конкурира по цени с новия свят, бутилка качествено българско вино е 10 пъти по-скъпа от бутилка бира. Колкото по-ограничен е достъпът на винопроизводителите до евросредства, толкова повече българското вино ще бъде избутвано в ъгъла.

С оглед на всичко казано до тук, ние Ви молим да ни отговорите каква е политиката на Министерството на земеделието и храните по отношение на българското лозарство и винарство, какви са стратегическите цели, които си поставя министерството и как те са защитени в новата програма за развитие на селата и селските райони и какви са мотивите виненото грозде да бъде изключено от списъка с плодовете в наредбите към подмярка 4,1 и 4,2 на същата програма, а винопроизводителите да бъдат поставени в изключително неравнопоставено положение в сравнение с останалите отрасли на земеделското производство, които подлежат на приоритетно подпомагане?

София, 19.01.2016 г.

Народни представители: